

И въздишашъ издълбоко?“
Отговаря мома Донка:
„Леле мале, мила мале,
Що ме питашъ, нали видишъ!
Та кждѣ сж наши момци,
Наши момци, годеници,
Братя мили и ергени?
Та кой херо да ни води,
Та кой китки да ни граби?
Нали видишъ, че ги нѣма,
Нали знаешъ ти кждѣ сж?
Наши момци годеници,
Наши братя и ергени;
Отидоха вси войници;
Вечъ години се не връщатъ...
Едни млади загинаха,
Други нази забравиха!....
Пуста война — зло чернило
Колко майки тя очерни,
Колко дѣца осироти,
Колко моми тя помрачи!....
Градинитѣ трѣвяха,
Кладенцитѣ опустѣха
И цвѣтята изсъхнаха!....
Мжчно, мале, се живѣе
Въ младостъ кога се жалѣе!... .

Ал. Спасовъ.